

Margarida Xirgu

en Fru - Frú

Continua repartintse la

famosa obra de gran exit

Els Hipocrites

El nou Diputat

¡No sabia què li passava a l'Andreu Mir, quan se vegé l'acta a les mans! Era diputat! Se l'havia guanyada merescudament, a través de disgustos y sofriments. La darrera setmana que'l xicot estava preparant el triomf, và perdre uns quants kilos, degut al trasbals de tant anar y venir d'un poble a l'altre, ara engellant un discurs a la plassa; ara ficantse a la més ronega taberna, atacant al contrincant, sols pel mer fet d'interceptarli el pas pera alcansar lo que feya tres anys desitjava.

Els pagesos l'escoltavan embadalits, com si oïssin les taules d'un nou Moisès: talment feya l'efecte d'un apòstol devallat a la terra per redimir el mon, no amb la seva sang, que'l pobre n'hauria donat poca a durar el trasteig d'aquella lluyta esgarriadora.

Ell no estava ni per la seva bella dona (o dona bella), ni pels negocis ni per res del mon. L'absorbía l'boig anhel de tenir el títol envejat... Era la torbació de lurs somnis!... Anar a Madrid: colsejarse ab la gent aristòcrata: formar part de qual-sevulga comissió, aytal son nom repercutís per tots els indrets del mapa: ara visitar a un polítich; ara sollicitar grava pel poble per ferhi una carretera pels animals (s'entén pel trànzit rodat); anar al Ministeri de Foment, per dir al ministre que pugessin el sou al mestre del poble seu, o bé demanar la derogació de la pena de mort al de Justicia... ¡Còm bullia la testa del pobre Mir!...

Ara ho veyia tot realisable, res de color de rosa: no era la vaga ilusió del que viu en un mon ideal. La seva potentia veu ressonaria magestuosa al Congrés, donant tasca fadigosa als taquígrafs, om-

plint quartilles y més quartilles, reproduhint els apuntes el diari de sessions... Y vindria la premsa diària llofant o criticant la seva persona: els contraris dirigitli atachs crús y aspres: els amichs encoratjantlo per altres empreses meritories en bé de la patria. Ja's veyia en un setmanari satirizat amb unes comes llargues y primes y un cap diforme, amb la corresponent ironia al peu... ¡Oh, la política y el saber dels eminents homes!

Cert era que la seva muller n'era contraria a n'aquells diabòlics projectes, recriminantli que darrera la política, ella restava hores y hores abandonada, sens a quell amor que també havia en un jorn d'afalachs sommiat. ¿Què se li'n donava a n'ella, que sortís o no elegit, si tampoch lo tenia aprop seu dugues hores diàries a ca sa? La pobra dona malehía els cassinos, les juntes, les comissions les actes y la política en general.

—Per què 'l meu marit ha de tenir aquest gran odi contra en Rafel Llanse- ta, qu' es un tros de pà, y poch s'amohina de que surti o no diputat pel districte d'ahont lluyta també mon espòs? Això pensava ella ab malícia reconcentrada.

Quan vingué en Mir, satisfet de la victòria per abraçar al seu idol, l'alegria l'emborratxava.

— ¡Soch diputat! — exclamá ab goig inmens vessantli llágrimes de tanta joia que sentia.

La Raquel apenas li tornà resposta: se'l mirá ab ulls de llástima y brandà'l cap ab ayre de vera contrarietat.

—No'n tens satisfacció, regina meva, de tenir un personatge als teus brassos?... Quines cartes ab segell del

Congrés

t'enviaré! No paguen, recòrdaten. y es reben més depressa que les altres!

—Sembla increïble la teva gran indiferència!—digué ella esclatant ab ira, y arrencant un amarch plor.

El diputat s'encongi d'espallles y somrihent digué sens ferne gayre bé cas:

—Totes les dones sou gelosotes!

El debat que anava a tenir lloch, despertá viu interès a les Cambres. Era impossible entrar al Congrés de Diputats per la gentada qu'invadia les sales y fins passillos. No hi cabia cap més diputat a les tribunes: comensant pel banch blau y acabant per les cares grogues de la gent atapahida se notava quelcom extraordinari.

El diputat de trinca, havia d'explanar una interpelació abogant en pro del divorci. El lema a propòsit per desvetllar a mitja humanitat, féu que les masses avensades, atrassades y neutrals acudissin pera sentir al nou orador. Els fotògrafs, despreocupats y cassadors d'estampar al primer ximple que'ls pot omplir un blanch a la revista, li teníen demanat un minut per una *instantànea*.

L'hora suprema fou arribada. La fogositat del orador, aixecà una polvareda que ni les carreteres d'allà ahont l'havien fet ressorgir del fons del oblit. Mans, cap, punys tot anava com si un ressort elèctric ho influís. Les dames escoltavan: els diputats discutíen: alguns dormian: sobre tot els que teníen cinch o sis fills. Acabà'l discurs. Un aixordament d'aplausos retrunyí com un trò per l'espai. ¡Havia vensut! Era polítich, no de gambeto, sino de talla. Tothom pronosticava que l'empenta del jove orador el faria ser ab el temps, quefe d'una minoria.

L'endemà del gran succés, agafà'l tren per anar a donar la nova abressada re-

glamentaria a la seva dona, fentli sabe amb tota riquesa de detalls, la batalla guanyada. Si bé es cert que'l tema defensat no'l sentia per estimar amb tot cor y ànima a la seva Raquel, no era això obstacle per ell sortir ayrós de son comès, logrant *universalarse* com era llur ambició.

Arrivà a casa. La minyona anà a obrir-lo.

—¿Ahont es ella?—exclamà l'elegant polítich novell.

—No ho sé, senyoret. Sols ha deixat de bon matí aquesta lletra; ha agafat un maletinet, y se n'anat sens dir rés absolutament.

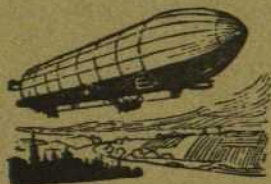
Anonat en Mir, esqueixà nerviós un cayre del sobre, y estirà'l paper escrit. La lletra misteriosa deya:

«Elogio ton discurs referent al divorci. Jo fujo ab ton contrari Rafel Llanseta, qui també s'associa a les teves acertes manifestacions. Adeu, Raquel.»

Caygué damunt del sofà, regalimantli la suhor cara avall. Amanyagà'l paper amb rabia de fera. Sos ulls s'obriren extraordinariament. Arrencà un plor. Mes, refentse, digué ab aparenta tranquil·litat:

—D'aquí dos mesos, desfaré'l discurs d'ahir. Es la única manera de que la pobre Raquel torni a la casa payral!

EMILI GRAELLS CASTELLS

Correu de Franckfort

En els teatres de Franckfort-Main, Alemanya, s'han estrenat tres noves obres, quines no han pas interessat, per la poca elevació artística de les meteixes.

El 3 del passat Març tingué lloch en el «Teatre del Poble» *Francois Villon* comedia romàntica de Leo Lenz. L'obra, que té quatre actes, es poch teatral ab tot y l'intensitat d'un esenes del primer acte y la espiritualitat del ters y quart. En resum, una bona y bella obra per llegirla en el silenci de nostra cambra, però qu'en el teatre's diluheix y devé confosa y pesada. Els actors Bayrhaüer, Jaussen y Bobz, y les actrius Irmenn y Benbke jugaren molt bé els llurs papers.

El 7 del mateix Març s'estrenà al Teatre Nou *Huntagoj*, comedia en tres actes de Korfiz Holm. L'actriu Phrolka Sumgoru digué molt bé son paper, donant provés del seu tant justament elogiat talent. El demás ajudaren a la bona execució però amb tot y això nolograrén salvar l'obra. Obra que sols pel seu valor lèxich mereix quedar de repertori en nostres companyies.

El mateix dia 7 a l'«Opera» s'estrenà «La dona regalada» òpera còmica en tres actes de Tugen y Hebert, llibret de Rodolf Gothar.

La vostra compatriota Srta. Dominiguez jugà el seu paper ab molt art y molta gracia, paper en el que moltes haurían fracassat per la veu y per la *vis còmica*. Els actors Schneider y Solvianun correctes, forsa correctes. L'obra và obtenir èxit, essent cridat a escena els seus autors repetides voltes.

KARE KABIG

Com les fulles

Corrent, mandrosament, com si volguessen fer més llarch el passeig; desitjant retenir la caminata del temps per ses petjades y fer infinites aquelles hores de felicitat, caminaven per la salsereda. La ubaga llum de la lluna, endinsantse per l'espès ramatje, arribava a l'arena del passeig formant amb ella hermosos brodats; el brunzir poètic de la Naturala dormida feria sos sentits, amanyagantlos dolsament; el perfum dels llimoners en flor, els embaumava, recordantlos hi les festes sagrades y solemnes del amor.

Ella, petiteta, corprenedora, gràcil, angelical, es repenjava ab èxtasis en lo bras del poeta, qui parlava balancejant son front ensomniador envers aquella verge de sos amors, mormurant en sos sentits l'estrofa més brillant del poema de la vida; aquella estrofa en que l'amor parla, els cors bateguen, els sentits creuhen sentir melodíes grandioses y els ulls s'envolten ab melangia, al ensemps que tot nostre ser s'extremeix en sublim espasmeme de plaher.

Aquell camp, cobert d'herba, els convidava a reposar y el poeta digué:

—Vina, sentemnos aquí, l'un aprop del altre, junts, molts junts. Vull contarte els amors de les fulles, amors tendres y dolços, arreballats y violents, com els dels homes. ¿No sabías que les fulles s'aymen?

Ella l'esguarda ab relligiositat amorosa, encobrintlo ab l'esguart de sos hermosos ulls blaus.

—Veüras: tu creus que les fulles se mouhen al impuls del vent, emprò t'enganyas; les fulles sols s'agiten per l'amor. S'aymen intensament, com tu y jo, amb amor infinit, sens mida. Quan el vent no

passa per demunt d'elles, se troven sots el vigilant esguard del cel y resten quietes, molt quietes, com permaneixem quan ens mira la gent, perque l'amor li plau el misteri, ja que sens ell no pot viurer... Però quan el vent les amaga á les mirades del cel, aleshores se remouhen, s'besen sonorament, produhint una remorgaya que embauma l'ànima, s'uneixen, s'estrenyen y tornan á desferse pera ajuntarse ab més forsa en un deliri amorós incomparable. A voltes s'aiman amb dolcesa infinita y s'amanyagan amb tendresa; altres, ferotjament, á unglades com feres en lluytà... Aixís com senten l'amor, hi hà entre elles rencunies, gelos; algunes s'han atrevit á acariciar a les que tenen dolça companya y aleshores sentaula la lluyta, fera, crudel, y les ra-

mes cruixeixen y les fulles gemeguen fins á caurer desfetes al paviment, com homes que's matessen per una dona...

S'havían enllassat, pocha poch sense donarsen compte de lo que feyen; el poeta no parlava; mirava fixament els ulls blaus de saymada; ella, atreta per l'esguard ardent del aymador, s'apropava a n'ell més y més, decahent sa testa rossa, encesa, mostrant son coll blanch de marbre y suau, mirantlo á través de ses parpelles, que deixavan ovirar un punt brillant de ses ninetes, llampegants com l'aua matinal, y després... s'estrenyeren, suniren tendrament, com les fulles quan el vent les amaga á la vigilancia esguardívola del cel.

Adaptació: NARCÍS PERBELLINI

Arts Plàstiques

Abans que tot, lector amich, tinch d'advertirte que si en el nombre derrer aparegué aquesta secció sens la consabuda signatura, fou solsament degut á un lleuger descuyt de caixa.

Respecte á exhibicions d'art, tenim una calma aparent, dich aparent en el sentit de no trobar varietat en els distints establiments ahont tenen per costum mostrar els artistes el producte de son treball; emprò tenim entès que, com se dona compte en la secció de noves, es preparan pera la diada de Pasqües verda-ders aconteiximents. Amb tot, al Saló Parés, que no vaga, ocupen casi per complert la sala, cinch plafons d'en Llimona, amb tres quadres, paissatges d'una realitat pasmosa, meravella en aquest genre. Els cinch plafons son pintures murals destinades al monastir de Ripoll, verda-deres obres mestres de composició, exuberants de llum y de color, de factura

desembarassada y plena de solidesa tal com requereix el lloch hont han d'esser guardades. *L'enterrament de la Verge* es una troballa de la linia, del sentiment y de la dignitat que serven les figures que l'integren, aixís com també té un sentiment a proposit á l'escena, l'colorit, que's contrasta per sa placidesa amb el que representa al compte *Gifre presentant son fill al abad del monastir*, d'una coloració valenta y atrevida. La vista no's cansa y els sentits restan extàtichs al enfront d'aquests plafons del mestre Llimona.

El caricaturista en J. Grau M. ens presenta una bella mostra de son genre, vista en son aspecte delicat, no cercant la extravagancia, sinó dintre una tònica de color armònic y elegant en la linia estrafer y ridiculisar l'objecte de la seva imaginació. Es una fina ironia la que desplega dintre ses notes còmiques

el senyor Grau, quin treball vé ajudat per una sobrietat en la forma que dintre d'aquest aspecte s'hi trasllueix una delicadesa aristocràtica, ajudat per una lleugera coloració plena d'harmonia. Lo que si trobem senzillament ridícol, tal vegada pera fer *pendant* ab ses caricatures, es l'imprimir un preàmbul en la frontera de sa mateixa lletra de convit.

També s'exhibían en la darrera setmana en l'expressat Saló unes notes de color, estudis de paisatge de'n R. Estivill que es un jove, que comensa; unes notes ben amables, fetes amb una espontania desinvoltura que ns mostren un temperament obert á n'aquest aspecte de l'art a que's dedica. Tinga en compte el senyor Estivill que val més que no tinga pressa en mostrar el producte de la seva activitat, que val molt més sorprendre al públich amb obres que tingan ja caràcter de definitives.

Una de les notes qu'ha cridat més

l'atenció, es la aparició del *cartell-reclame* pera la exposició d'en Guardiola. L'amistat que amb en Guardiola ens lliga, serà causa de que no fem els elogis á que's fa mereixedor el cartell, sols dirèm pera coneixement de tothom, qu'ell mateix ha reproduhit son original en treball litogràfic de pór qu'al intervenirhi una segona mà perdés el caràcter que hi havia imprimit, resultant pertant ésser una auto-litografia. Respecte á son mèrit, ho deixèm, lector aficionat, áton pleclar criteri; haventli valgut per son aspecte decoratiu y delicat, l'haverse pogut fixar en alguns llocs hont altres artistes no ho lograren: qu'ell l'ha fixat no solsament als establiments mellors de la ciutat, sinó també á n'els més significats centres d'esbarjo y de cultura, y finalment, al frontis de ca la ciutat amb consentiment exprés del batlle.

FAUNE

La Bogadera

¡Eran molt pobres. ! La Francisca tenia de treballar pera viurer ella, y poguer donar de menjar a son fill.

¡Quantes vegades, pensant ab la dissort que li esperava a n'aquell tros del seu cor plorava amargament, com sols ploran les mares al veure que'ls seus esforços son impotents pera fer la felicitat dels seus fills!.

La Francisca era bogadera. Quan morí son marit, no tingué altre remey que buscar-se un ofici, perque aixís no faltés el pà a son fill, un angelet de cinch anys, que illuminava ab sol d'alegria aquella llar miserable.

Un día, al retornar la pobra dona, cansada del treball, trobá al nen amb les galtones enceses y els ulls brillants per la febra. Lo posá al llit y estigué vetllantlo

plena d'amor, espiant el més petit dels moviments, y escoltant ab ansietat el soroll dels seus sospirs.

La malaltia anava allargantse fent témer un funest desenllàs.

Amb els pochos estalvis que la pobra dona tenia, pogué sostenir alguns dias els gastos de la malaltia; empró arribá el moment en qu'els diners s'acabaren. y ella, la pobra mare, veyá que el mal anava fent via sense poguerlo combatre perque son miserable jornal no arribava pera pagar els gastos.

Aquell dia el malalt se trobava un poch millor, al semblar de la Francisca y era precis sortir de casa. Del jornal que aquell día reculliria al fer l'entrega

de la roba, depenia tal volta, la salvació de son fill.

Portà les pessas rentades a diferents cases y apretava fortament entre ses mans els diners que li entregavan quan en una de ellas, li feren adonar de que faltavan algunes pessas de roba.

Ella's disculpà... el riu venia molt crescut y en un moment de distracció se n'hi emportà la corrent la roba que faltava. Però no volgueren pas escoltar les seves rahons, y ab el tò que gastan els criats de casa rica, li digueren:

—No tornèu pas a posar els peus a n'aquesta casa mentres no portèu la roba que falta; aquí no volèm lladres!

Al sentir aquest ultratge, la sang se li englobà a les galtes; volia parlar y no pogué, y solsament encertà a tirar al rostre de qui la insultava, els diners que

aquell dia amb son treball honrós havia recullit y dels quins disposava pera comprar medecines pera son pobre fillet.

Sortí d'aquella casa esferehida; ressonava encara en ses orelles la paraula ¡lladre! y ab l'ànima entristida arribà a sa casa.

Allí estava el pobre malaltó buscantla ab sos ullets tristos, y demanant amb sa mirada quelcòm que millorés son amarg sofriment.

Y ella, la bona mare, amb el cor nuat per el plor, s'aco tã al lletet miserable, y li digué tot segellant son front ab un bes:

—Tè, fillet meu; es tot lo que puch donartel....

FREDERICH BADIA SOLER

Buenos Aires, 1912

Una claror en ma nit

A Guadalupe R, qui es en la nit de ma vida com un clar estel, y com un alat ensomni, y com un aubejar entre roses y orquidees, honesta y torbadora amiga, y viva Poesia del Mon.

En mitj la tenebresa de mon trist caminal,
sense alenar d'amors, sens fragances de flors,
sens el diví batech de dos amadors cors,
sens la egregia dolçura d'un espiritual
conhort, corria en cerca d'un diví ideal
amb una gran angoixa, angoixa de recorts,
ensancnatme l'ayma amb jorns que ja son morts
y que revisch a voltes un crepuscle automnal...

Però una clara llum s'encengué pera mi
enllà del lluny ensomni del terme del camí,
y fou aquella llum radiosa y diamantina.

L'Amor infant en braços a Vos me conduhí,
oh l'inefable llum que may ha de morí!
oh el consol d'esta vostra testa femenina!

LLUIS CAPDEVILA

Aficionats notables

Llorens Busquets

Girona

Avuy donèm a conèixer aquest aficionat gironí, que amb ferm dalit vé conreuhant, ja de molt jovenet, l'art teatral; pero avuy que ja es un home fet, que ja té conquerit el domini de les taules, fa verdaderes creacions de tots els personatjes que se li confien.

Es un d'aquells aficionats, que dintre la seva ànima no hi n'han orgulls, ni vanitats de cap mena; quan se li confia l'interpretació de qualsevol personatge, ell humilment l'estudia, fent-se càrrech de tots els detalls, aixís es, que quan interpreta'l personatge en escena, ho fa ab verdader aplom, matisant lo de detalls, amb bella plasticitat, sense exageracions ni efectismes. Amb naturalitat corprenadora, li don tot el relleu que requereix que li han valgut molts aplaudiments.

El seu repertori es molt extens y variat, sols necitarèm unes quantes, obres en les quals, ell hi ha interpretat els principals personatjes: *Terra baixa*, *Mar y Cel*, *Marta Rosa*, *El cor del poble*, *La Mare Eterna*, *La Re-closa*, *Gent d'ara*, *Flors y Viole*, *Don Gonzalo o Forquill del gech*, *Lo liri d'aigua*, *Lo Ferrer de tall*, *Lo Contramestre* y *L'heren escampa...*

Donchs, nosaltres que som verdaders aymants de nostre teatre, li recomanèm amb gran manera, que vagi seguint estudiant, com ho ha fet fins ara, que temps a venir pot assolir un lloch envejable en el Teatre Català.

TEATRES

TEATRE DE CATALUNYA

La Verge del mar: poema en un acte de Santiago Rusiñol.

L'obra

No obra teatral, no: poema, perquè de teatral no 'n té res, absolutament res, y en canvi té molt de poema.

Ni l'assumpte que gayre bè ni existeix ni la manera de desenrotllarse tenen que veure amb el teatre.

Perque en el teatre tot es acció, vida, intensitat y *La Verge del Mar* ja n té d'intensitat, y molta, pero no té acció, no té vida. L'autor s'ha enamorat, d'un ambient, de un lloch y l'ha dut al teatre: hem de reconèixer que ho ha fet amb gran mestria y exquisidesa.

L'obra, no obstant, sofreix d'una excessiva lentitud en l'acció ja que aquell entrar y sortir de personatges, aquelles histories que 'ns conta l'permità no sols no interessan sino que llogran aborrrir al públich. Cal dir però que la obra té moments d'altíssima y corprendedora emoció: el relat del capità l'arribada del jove cec, y, ja al final, el poema, l'entrada en unes anades de la pobra tullida, la testa voltada de la corona daurada dels cabells, alba com les robes que la cobreixen.

Així *La Verge del Mar* no pot pas jutjar-se com a obra teatral y sí com a obra plàstica. En Santiago Rusiñol no ha escrit, sinó que ha pintat un quadre més. Y ja es sabut que l'autor de *La Mare* s'ha equivocat llastimosament alguna vegada escrivint, pero pintant may.

Aquella dolcesa, aquella divina melangia del seus jardins donan una exquisida y beatíssima impressió que ja may més mor

La Verge del Mar dones vista amb aquests ulls es una meravella.

Interpretació

El primer lloch, d'entre els actors, l'ocupa, com ja 'ns té acostumats, en Jaume Borràs, que diu y plasma el seu paper ab gran emoció. En Lluís Blanca quelcom desenaixat de dicció en alguns passatjes en que l'humil sacerdot devenia esgallat carreter. L'August Barbosa (perquè discordava tant amb aquells crits? En Ramón Tor, l'actor estudiosíssim, digué'l seu paper d'una manera notable. En Rafel Bardem ha de cuidar més el seu dir quelcom incorrecte.

Els demés, Guixer, Torres Martori, en papers epissòdichs, correctes. De les actrius, l'Emilia Baró insuperable.

Les demés... psé!

Mise en scene

Se desclou la cortina y apareixen uns porxos devant l'ermita ont se venera a la Verge del mar. A l'esquerra, en angle amb el fons, la portalada... les parets verdoses y rònegues, una pintura en rajols de la Verge... Una font deixa sentir en les pauses dels diàlegs el fil so mort de l'aigua trèmola cayent en el piló hont el llot dibuixa tapissos esfiladels color de velluria. Y al fons les columnes que aguantan l'atri: hi ha una dolça y fresca beatitud en aquest porxo desde el que s'oheix la música de l'interior de l'església. Y desde la fresca ombra dels porxos aqueixts la platja, uns xiprers pensatius y graciosos, el mar blau com uns ulls de dona, com un topaci, tot amarat de sol, lluminosíssim, feridor de tan esclatant.

Això es lo que han pintat els escenògrafs Moragas y Alarma y s'hi diu qu'es de lo mellor que han pintat.

AGRUPACIONS Y SOCIETATS

GRACIA.—Centre Nacionalista Republicà.—El quadro escènich que novament s'ha constituït en aquest centre, ha posat darrerament en escena les tres obres còmiques: *Cura de moro*, *Ditxosos coloms* y *Lo diari ho porta*, assolint totes elles una bona execució en general y distingintsi particularment els senyors Renart y Xuclà. La senyoreta Ortiz molt encaixada y dihen amb naturalitat els seus respectius papers. També feren bona feina els joves senyors Brasó, Costa, Llobet y Falgueras. El director, senyor Fàster (E.) feu riure continuament a la concurrència que no's cansava d'aplaudir-lo. Bé per aquest quadro que amb tanta brahó continua la seva tasca empresa.

El dia 7 d'Abril, la nova companyia que amb tan acert actúa en aquesta entitat, posarà en escena la bonica comèdia en tres actes, d'en Couyat Raure *Un pom de violes*. Donada la cura amb que estudia les obres aquest celebrat elench, esperem que serà un èxit. Prometem assistirhi y parlarne com se mereixin.

—Ateneo Gracienc de U. F. N. R.—El dia 24 tingué lloch el benefici del primer consuetat senyor Alfons Convalia amb les obres *La Flor de la montanya*, *Juanito* y *La última pallissa* donanthi una execució regular la companyia que dirigeixen els senyors Tort y Gené y sobressortint els senyors Gené (F.) Tort y Toll. La senyoreta Fornés estigué insuperable en el drama.

El monolech *Juanito* que s'estrenà fou escullit amb general aprovació essent ovacionat l'autor senyor Vicens Andrés y l'interpret, nen Gubert.

El públich, que era nombrosíssim, sorti forsa satisfet de la vetllada.

POBLLET.—Ateneo de la Sagrada Família.—S'ha donat la darrera de les representacions anunciades de la llegenda sacra en 4 actes d'en Ramón Pamies: *Malehit de Deu* recollint merescuts aplaudiments els senyors Argelats, Montserrat, Talón, Argelats (J.), Nebot, Matén, Prades, Badia, Durán, Rivas y Altesa, junt amb son director Emili Escoda.

Les quatre decoracions pintades pera dita obra y degudes al senyor Joseph Navarrete, produhiren molt bon efecte, especialment duhes d'elles

Fins a una altre joves.

SAN MARTÍ.—Ateneo O. C.—El passat dia 24 tingué lloch la representació de les obres *La Creu de la masia* y *La venjança d'una sogra*.

L'execució, fora del senyors Bayés y Mariyes y de la senyoreta Guardia, no va anar gayre com cal degut al poch estudi dels respectius caudals. Pera fer comèdia s'ha de tenir abants que tot sentit comú pera allunyar-se del ridicol y no comprometre al director d'un elench.

HORTA.—Círcol de Propietaris del Guinardó.—El passat diumenge, després d'un drama castellà, estrenaren l'idili dramàtic original del jove Agustí Cohi *Amor Etern* L'obra, malgrat una argumentació bastant gastada, està correctament escrita, llevat del final ahont l'autor abusa de paraules que desdiuen de l'estil pactich que's nota en l'obra.

L'interpretació que anà a carrech del mateix autor, acompanyat de la senyoreta Milà, molt bé, guanyantse una llarga ovació del nombrós públich qu'omplia el local. La presentació escènica bona.

Per fi de festa *l'afè y cop* que feu riure.

—Joventut Autonomista.—El quadro dramàtic que dirigeix en Ferrau Farga, celebrarà la vinenta setmana la funció de Benefici de la estudiosa y distingida aficionada senyoreta Raymonda Virgili qui ha escullit les obres *Cors de fanch*, *La morta* y una sarsuela castellana en quines produccions la beneficiada s'hi lluheix molt. Pel present mes, *Foch nou* y en estudi l'obra lírica dels senyors Cervelló y Bonet, *De montanya* que serà presentada amb esplendit decorat nou.

—Unió de dependents de confecció de Tall.—Baix la direcció dels senyors Corberó y Castellet s'hi representà dissapte passat *Sol solet* obtinguent una bona execució pel treball que hi feren les senyores Romagosa, Rovira (encara devegades forsa distreta y gens amatenta) y senyors Coberó, Castellet, Guin ajudantlis els joves Corberó (E.) y

Prons. L'obreta del Sayné Rabell no's representà per lo avansat de l'hora.

—Agrupació Condal.—Dirigida pel senyor Estruch s'hi representà una escullida funció amb les obres *La mare Eterna* y *Infanticidi* en les quals s'hi lluhiren la simpàtica senyoreta Estruch y els senyors Guriguat, Parcerises, Navarro, Selma, Garriga, Soler y Camats.

—Joventut Jaimista.—Atentament invitats, assistirèm a l'execució de les obres *Jugar a casats* y *Com Fanóll al diu*.

Per ésser novells aficionats, hem de dir que estudiàvem quelcòm, puig en diferents escenes s'hi notava inseguretat. Cal, amb tot, esmentar els noms de les senyoretes Tuvella y Castillo y dels senyors Vedret, Constans, Genera, y Perramén.

La concurrència molt atenta y demostrant fòrma cultura.

Felicitèm als ornanisadors y als directors pel son acort en escullir les obres.

POBLE NOU.—L'Aliansa.—Han començat els ensaigs de l'obra nova *Com s'ameda la troca* que serà representada amb tota propietat y baix la direcció del senyor Pladevall.

—Clarís.—Després d'una pessa castellana, s'efectuà l'estrena, el diumenge a la nit, de la comedia en dos actes original de Antoni Castells, titulada *Llevar*. L'obreta en qüestió no ens era pas del tot desconeguda, per haver ja sigut representada dos o tres anys endarrera en l'antic teatre Lope de Vega: allavors diguerem ja imparcialment la nostra opinió, emprò ara, avent sigut arreglada y convenientment refosa per son autor, sols ens permetèrem dirhi una cosa, y es la següent: L'obreta del senyor Castells, es millor, infinitament millor, que la majoria de les llaines que avuy s'estrenen en teatres grans, y degudes a autors que passen per cèlebrets. No volèm advertirli de si aquesta o aquella altra escena es llarga o curta, per no pecar de vulgars, car ja es sabut que en les obres dels autors novells, tothom vol trobarhi defectes, fins allí ahont no n'hi ha; això fà sabir!

De la interpretació, pot estarne satisfet l'autor, ja que tots els que hi prengueren

part feren tot lo que bonament sapigueren per l'arrodoniment de l'obra. La senyoreta Riera brodà son personatge amb ver sentiment; molt bé la senyora Guart y senyoreta Fortuny, així com el director senyor Figuerola—encar que en alguns moments dramàtics massa—correctes els senyors Vesta y Ventura, discretament secundats per tots els que hi prengueren part. La presentació esplèndida; els felicitèm. Així tenen de ferse les coses!

—Ateneo Obrer II districte.—Haventse hagut de suspendre la representació de *Magda*, per tenir l'exclusiva d'aytal obra la senyora Marguerida Xirgu, en son lloch tingueren a bé fer una represa de la grandiosa obra d'en Guimerà *La reyna jova*.

Les anteriors representacions de l'esmentada obra foren favorables, emprò avuy devèm parlar una mica més extensament.

L'interpretació del primer acte deixà quelcòm que desitjar en particular y en conjunt. En lo segon fou admirable en conjunt y ferm en sa dicció y el tercer si gne devèm manifestar que fou tot, una *revolució* mal portada, car feu riurer a l'auditori al presenciar, la cort reyal sobre en mà, els revolucionaris amb ses eynes, enfront l'un del altre tots cridant y no escometentse, igual que dos gats que's bufen y no s'esgarrajan y tot perquè'l senyor Boquet retardà la sortida. Nosaltres suposèm que fou, per donar ferma sortida al poble, ell s'oblidà de la seva y això per un altre volta creyèm serà convenient que el director no hi prengui part o bé que tinga un consuetat segon coneixedor de lo que's fà y no sortiràn fracasos.

En particular, de la interpretació dirèm que la senyoreta Durán, ja li prodigarem les merescudes ovacions en les darreres representacions, ab lo paper de d'Alexia. El senyor Boquet mes sabedor del paper de «Rolant» y obtenint moments molt felisos a escepció del final de l'obra que tingué quelcòm contratemps. El senyor Garrigó en lo primer acte quelcom fluï, en lo tercer acertadíssim obtenint una vera ovació, en lo paper de «Pan Taleya». El senyor Compte ab el «Gran Duch» no'ns agradà tant com l'altre vegada. En el final de l'obra sortí d'ell, sinó,

tot el conjunt quedava sense dir res. ■ senyor Guu en «Bladimir» forsa discret. El senyor Farrarons en lo de «D'Armanyac» bastant fluix. El senyor Fàbregas un «Vilibert» una mica mansoy. El senyors Simón, Vallt y altres que no recordem res mes que passadors.

La senyoreta Cotó simpática del tot en son caudal. Les germanes Albert molt acceptable son trevall. La senyora Vidal no molt acertada en son paper de «Bergayotes». En lo segon acte vestida ridículment, ho sentim, emprò aquesta volta es censurable. La senyora que feya la «Marquesa de Fondayna» no recordem son cognom, emprò devem manifestar que fou acertadíssim son comés.

Presentació escénica res de particular, el vestuari passador á excepció de les senyores y qualcom personatge important.

En total no convencé al públich la representació d'aquesta *Reyna Jove*.

Dels nostres Corresponsals

So brant de la setmana passada

ARENYS DE MAR.—L'Unió Aranyenca.—Tal com anunciarem, el dia 24 fou posada en escena per segona vegada a n'aquesta societat el drama de l'Ignasi Iglesias, *El cor del poble*, quina direcció anà a càrrech del intel·ligent director senyor Joseph Vives.

L'execució sortí molt arrodonida, demostrant tots els intèrprets estar ple ament posats de llur paper. El senyor Ll. Alsina feu un «Passarell» molt en caràcter, conseguint ésser aplaudit. Els senyors J. Fart y J. Plà, en els respectius papers de «Xich» y «Boyra» se portaren divinament. El senyor J. Soler, en el «D. lbert», molt correcte y ajustat, com també en B. Maresma en el papel de «Fidel».

La senyoreta Borralleras, en la «Madrona», estigué a gran altura, demostrant ésser una gran actriu.

El distingit públich que hi assistí quedà molt satisfet, aplaudint al final de cada acte y especialment al final de l'obra, que feu aixecar la cortina aplaudint frenèticament.

No podem menys que felicitar a n'aquests joves entusiastes per a seva profitosa tasca, com també a son director.

Per fi de festa se representà la pesa d'en Piquet, *De panxa al sol*, desempenyada per la senyoreta Borralleras y'ls senyors Plà, Forts, Soler y Bosch, que divertí de debò a la concorrencia.

S'annuncia per la funció vinenta *Lo major-dom*.

VEHINAT DE SALT.—Teatre café Griera.—Després d'algunes representacions de obres sens importancia, diumenge passat la secció d'aficionats d'aquesta casa posaren en escena, amb la cooperació del tan distingit aficionat d'aquesta població Llàtzer Cat y la actriu Carme Boix, el drama en tres actes de l'Iglesias, *El cor del poble*, y'l juguet còmic *Jugar a casats*.

En el primer poguerem aplaudir altra volta al senyor Cat, que'ns feu un «Pasarell» tot d'una pesa, demostrant una vegada més ses qualitats dramàtiques.

Cal fer menció també del jove Massaneda y la senyora Boix, «Xich» y «Madrona» respectivament, que hi donaren una interpretació admirable.

Els demés trevallaren amb molt d'acert, formant un bon conjunt.

En la pesa, el senyor Zorrilla, secondat per la senyora Boix, feren passar un rato divertit al públich, quin no's cansà d'aplaudir en una y altra obra.

MONGAT.—L'Afició Artística.—Aquesta societat donà, a la tarda del dia 17, una gran funció, a la qual hi prengué part el nostre amic Pañer, posant en escena el drama català en un acte *El drach*, prenenthi també part els senyors Marsanadas, Codina, Batlle, Pañell, Comas (J.), Comas (B.), Fontanillas y el noy Comas (J.), els quals foren molt aplaudits, lo mateix que la senyora Perelló, la qual agradà molt a la concorrencia per la manera de desempenyar son paper.

Després posaren en escena *alvarí amunt*, drama també en un acte, desempenyat per la senyora Perelló, que digué son paper de una manera admirable, igualment que'l senyor Argemí en son paper de «Joan».

Molt correctes tamé el senyors Codina, Pañell y Comas.

Posaren també en escena la xistosa comedia *Els mals esperits*, que feu passar una bona estona a la concorrencia.

Per fi de festa se representà el juguet còmic *Campi qui pugui*, que feu riure al públich a desdir, y éssent al final molt aplaudits y felicitats tots els aficionats que hi prengueren part.

OLLOT.—El dia 19, en el Centre Catòlic, després d'una important vetllada literaria-musical, se posà en escena la inspirada visió crepuscular en un quadro, original del pulcre poeta Rafel Masó y il·lustrat amb música d'en J. Pecanins, *L'oració de la nit*.

Com se tingué molt acert en el decorat, efectes de llum y chors, sortí l'obra ben arrodonida, merescuent molts aplaudiments de a nombrosa concorrencia.

L'estàn ensajant *Els Nasells* y pintantse decoracions.

GIRONA.—Centre Moral.—La secció recreativa d'aquest centre posà en escena, el dia 17 a la tarde, el drama en tres actes d'en General Ginestà, *Les eurenelles* y, per fi de festa, la xistosa comedia en un acte, *Grills de les sebes*.

MOLINS DE REY.—Cine Delicies.—En aquest favoregut cine s'estrenà el diumenge dia 17 del corrent, una obra en un acte y en prosa, d'alta comedia, original del distingit vehi d'aquest poble L. Miquel Gras Vila, baix lo titol *Fum de gloria*.

Coneixiam a dit autor per haver estrenat alguna altra producció seva, però amb tota sinceritat pot dirse que, més que un autor novell, sembla talment qu'es escrita d'una mà bregada amb experiència de l'art de Talia, puig tant les escenes còmiques com les dramàtiques son d'un efecte gran y d'una forsa tan superior, que més de quatre autors de cartell podrien envejar.

De l'execució, cal dir que siguié esmeradíssima per part de la popular agrupació dramàtica «Lo Picarol», puig trevallaren tots amb anhel, tant la senyora Molgosa com els senyors Costa, Parellada, Gres, Port, Vives, Bosch, Julià (J. y F.), Sellarés y Canals, als que pot darse l'enhorabona, y especialment al senyor Gras, al mateix temps que li dihem que no s'acordeixi, seguint pel camí emprès, puig fentho aixís molt prompte podrà figurar a la llista d'autors notables, per honra y profit del Teatre Català.

RIPOLLET.—Teatre Modern.—Diumenge passat, tarde y nit, se representà el drama líric del nostre bon amic Rossend Llurba, música del mestre Castells i Casas, *La cansó del ambulat*, obtenint un èxit insòlit, donchs se vegeren obligats a repetirlo en el programa de la nit, amb tot y no haverse anunciat. Se distingiren la senyoreta Abronzini y'ls joves actors senyors Palacios, Sánchez, Pijoan, Valero, Rubiella, Abello y altres, quins noms sentim no recordar. Els chors correctes: els felicitem.

ESTANY.—L'agrupació d'aficionats «Glop d'Art» representà, baix la direcció dels joves Pere Esparó y Felip Graugés, el drama *Cegos del cor* y la comedia *Renachs*, assolint tots un bell conjunt, especialment en el drama, els senyors Graugés, Solà y Esparó, que'ns serviren un «Mossen Lluis», «Sisó» y «Angels», respectivament, com poques vegades se veuen entre aficionats.

Els ajudaren els joves Esparó (fill), Graugés (ll.) y Rovira.

Jugaren bé la comedia els senyors Juvany, Graugés, Franquesa, Tresserra, Esparó (fill), Solà y Graugés (ll.)

Juntem als molts aplausos que'ls tributà la concurrència, el nostre, car se'l guanyaren amb llur trevall tots els que prengueren part a tan hermosa festa.

BALSARENY.—Centre Instructiu.—En aquest centre cultural y recreatiu se celebrà, el dia 24 del actual, una funció a benefici del elench d'aficionats, en la que's posaren en escena quatre comedietes de lo més escullit del nostre teatre.

La senyoreta Serrarols estigué immillorable representant *Extremes que's toquen*, lo propi que'l senyor Orriols. La escena fou molt ben presentada.

En la comedia *A Sant Boy falta gent*, s'hi lluhiren de debò els joves Orriols, Alegre, Ribera, Serra y Gonfaus.

La clau de l'escapada fou molt i en jugada per la simpàica senyoreta Casaldàliga y pels senyors V. Soler, Alegre y Orròls.

Encaixadíssim estigué'l senyor Alegre en *Les calses del senyor Antón* amb el paper de «Carboner», secundat per la senyoreta Casaldàliga y les principals parts del elench.

Resultat: una festa atractiva, en la que's prodigaren molts aplaudiments als aficionats, que la nombrosa concurrència no regatejà, com a premi d'haver cregut al intel·ligent director d'escena senyor Torras.

SABADELL.—Centre Sabadellés.—En *La monja enterrada en vida* hi feu un còmic molt encaixat el senyor Colominas, el senyor Ninet, en l'«Adrià», bastant regular, com aixís també la senyoreta Claramunt. Els demés contribuïren a portar mitjanament l'obra a terme.

En els *Mals esperits* s'hi distingí en primer lloch la senyoreta Claramunt, que fou secundada no més que regular.

S'anuncia per Pasqua l'obra d'en Guimerà, *En Pòlvora*.

--Academia Catòlica.--S'anuncia per Pasqua la representació de *Lo ferri de tall*.

Lamentem qu'en obres d'aquesta categoria s'acostumin a suprimir els papers de dames, essent aixís que perden bastanta substancia obres d'indiscutible mèrit per part de les dames.

--Centre R. Radical del districte III.--El dissabte a la vetlla tingué lloch la representació del drama en tres actes, *En Pòlvora*, en el que s'hi distingí notablement el jove aficiat senyor Codina, en el protagonista.

Els demés quelcòm fluixets.

S'anuncia que, probablement, se posarà en escena *Mar y cel*.

--Círcol R. Federal.--Aquesta important entitat, a més de les ja comensades conferències culturals que organisa, té en projecte la construcció d'un escenari en l'hermós saló-café, y quina intenció es ferlo dintre breu temps y posarlo a la major altura possible, te-

nint per component un escullit elench còmic-irrich-dramàtic pera fer les delícies, ja de temps esperades, dels aymants de l'art teatral de dita associació.

MATARÓ.—Ateneu Obrer.—Els aficionats d'aquesta casa, el dia 31 a la tarda, varen donar una funció, a petició de moltes famílies que no pogueren assistir a la representació de la preciosa balada en tres actes, del immortal Pitarra, quin títol es *Lo liri d'aygua*, quals parts foren les de costum, fent una creació del difícil paper de «Riteta» la xamosa nena Enriqueta Rodríguez, que, igual que a la anterior representació, va agradar molt.

Y després, baix la direcció del intel·ligent aficionat senyor Miquel Comas, posaren en escena lo bonich y aplaudit quadre dramàtic en un acte, del notable dramaturg Ignasi Iglesias, *Jovenut*, desempenyat per les senyores Ceballos y Guardia y ls senyors Comas, Gualba, Illa, Cabruja y Planas, que digueren llurs papers amb molta correcció, y donà fi tant escullit programa amb la representació del joguet del senyor Millà, *Lo ninot de molles*, del que foren intèrprets els senyors Pou y Illa. Aquest últim, amb sa vis còmica, mantingué en una rialla continua a la concurrencia.

Foren també molt ben secundats per la senyoreta Gualba, y tant els uns com els altres varen ésser molt aplaudits.

MARTORELL.—Teatre-café de la Plasa.—El diumenge dia 24, la Companyia vella d'aficionats d'aquesta vila, junt amb la senyora Bayona y'l senyor Mer, se representà un drama castellà y la pesa *La gran rifada*, la qual va anar molt bé.

SALLENT.—Ateneu Català.—Pel dia 24 del passat Mars a la nit, y davant d'un nombros públic, se va representar el drama de l'Ignasi Iglesias, *La mare eterna*, trayentne un bon partit tots els que hi prengueren part.

Y com a final, se representà la comedia *Castor y Polux*.

LLEYDA.—La Paloma.—El dia 24 a la tarde, els aficionats de la casa representaren les comedies *Lo lli del capità* y *L'ànima d'en Pepe Hillo*.

Les dugues obtingueren una execució bona per part de tots els que hi prengueren part.

—Centre Radical.—El dia 24 a la nit se posà en escena les comedies *Embolich de pretendents* (dos actes) y *Les estatuas del Tenorio* (un acte), vegentse molt poch concorregut el local d'espectacles.

Foren molt aplaudits els aficionats.

SANT FELIU DE CODINAS.—Unió Feliense.—S'hi representà el diumenge passat el drama en tres actes *Els dos sargentos francesos* y la comedia *Els mais esperits*, amb una execució passadora.

—Círculo de la Paz.—S'ha representat *La gran rifada*, *Lo deber*, *Calvari amunt* y *Tres quarts de quinze*.

En la primera y tercera de dites obres hi tenia de pendre part el jove Jaume Permanyer, mes no pogué ésser per impedirli assumptes familiars, encarregantse dels seus papers el jove senyor Mauri (Joaquim), que'n sortí bé.

SANT CELONI.—Centre Popular.—Diumenge, dia 24 del corrent, la companyia de aficionats posà en escena dugues sarsueles castellanes y la catalana *La marmota*, quina execució fou acabadíssima, obtenint molts aplaudiments de la concurrencia que omplia el gran saló d'espectacles, havent de repetir varis números de música.

—Círcol La Constancia.—La companyia d'en Joan Santacana representà les obres *Otello* (catalana), *Delirium tremens* y *La felicitat eterna*, les quals foren ben interpretades.

PALAMÓS.—Teatre Cervantes.—El passat diuabte tingué lloch en aquest teatre una vetllada a benefici dels ferits de la campanya del Riff.

Després de llegides varies poesies y executades dugues pessas de violí amb acompanyament de piano, va posarse en escena per una secció d'aficionats, amb la cooperació del notable actor Joan Santacana y les distingides actrius L. Alegret y G. Prat, el drama d'en Rusñol, *El místich*, baix el següent repartiment:

«Mossèn Ramón», Santacana; «Francisca», senyora Alegret; «Marta», senyoreta Prat; «Mossèn Joan», Joseph Pérez; «Senyor bisbe», Juli Ribas; «Jordi de Pous», Ramón Casas; «Senyor Andreu», Arcadi Català; «Sariol», Joan Garrigué; «Miquel», Ribas; «Secretari del bisbe», Puiggarí; «La baronesa», senyora Alegret; «Presidenta de les Dames», senyoreta Prat; «Campaner», Garrigué, etc.

L'obra en conjunt va ésser molt ben treta, demostrant que la tenian molt ben assaijada.

Tant als organitzadors de la festa com als que hi pregueren part, endressèm desde aquestes columnes nostra coral y franca felicitació.

CENTELLAS.—Societat La Violeta.—La companyia d'aficionats posà en escena el diumenge passat el preciós y popular drama d'en Pitarra, *Les joyes de la Roser*.

Amb tot y ésser la primera obra en vers que representaren aquests joves aficionats, resultà arrodonida, sobressortint en Joan Boix en el paper de «Bernat», en Ramón Pagès en el de «Mateu», en Salvador Crivillés en el de «Melior» y en Joseph Siurans en el de «Miquel». Els demés aficionats, Francesch Burgés, Francisco Bretxa y Joseph Dosrius també estigue-

ren quelcom acertats en sos respectius papers.

La senyoreta Dolors Milà interpretà molt bé la «Rosera», essent molt aplaudida.

Després se posà en escena la pessa *Els mals esperits*, que feu passar una estona divertida a la nombrosa concurrencia, lluhintsi notablement els aficionats Joan Dosrius, Ramón Pagés y Joseph Dosrius y, sobre tot, la senyoreta Milà, que's portà molt bé.

Pel dia de Pasqua's posaran en escena el drama *De bon tremp*, d'en Manel Folch y Torres, publicat en lo folletí De Tots Colors, y la comedia de l'ignasi Iglesias, *La colla d'en Pep Mata*.

Van en aquest número (*repartim als nostres compradors y correspon als nostres subscriptors*) 32 pàgines de folletí, plechs 7 de la famosa comedia del escripto inlès Henry Artur Jones,

ELS HIPOCRITES

que's representà prop de 50 vegades en el teatre Principal d'aquesta ciutat

ELS HIPOCRITES

quina traducció catalana, es deguda als distingits literats senyors Alexandre de P. Maristany, y Salvador Vilaregut, no podia pas mancar en la nostra biblioteca.

Amb motiu d'haber tingut d'adelantarse la sortida del número per esser feste el dijous y divendres Sant, sols se reparteixen 16 pàgines; en el número vinent ni anirán 48, en justa compensació de les 16 que manquen avuy.

Dissapte, a la nit en el Restaurant «El Rhin» de la plaça de Catalunya se douà un sopar a don Joseph Ferrer y Vidal, autor de l'òpera «Grisette» que dies enrera se deixà sentir en sessió íntima en el Teatre de Novetats.

Els comensals eren uns 60 haventhi entre ells, músichs, periodistes, industrials, del comerç, etc.

Felicitaren al compositor els senyors Vergés, del Orfeó Barcelonés, y Ferrer y Vissay, de Catalunya Nova.

El senyor Ferrer y Vidal remercià l'obsequi que se li havia fet y proposà el nomenament d'una comissió que organís la construcció d'un palau al teatre lirich català y el seu funcionament.

Pera formar aquesta comissió foren designats els senyors Joseph Ferrer y Vidal, Luis Puigdomènech, J. Cuscó, E. Morera, A. Pereña y F. Urgelus.

El dia 7 del prop-vinent mes d'Abril, celebrarà son benefici el Sr. Sebastià Sisquella, Director del quadro lirich dramàtic de la Societat «UNIO FAMILIAR», domiciliada en el carrer Comte de l'Assalt nº 26 pral.

Se posará en escena l'idili en dos actes de'n Santiago Rusiñol *El Pati Blau* y la comedia en un acte de'n Martí Gial *Comedia de Comedies*.

Degut a les simpaties del Sr. Sisquella y l'escullit programa que presenta, es de creure que tindra un ple a vessar.

Per demà passat està anunciat al «Centre Provincial de Lleyda» benefici del director del Elench dramàtic Antoni Rissech qui ha escullit *Aucells de pas*. Hi treballa Don Miquel Rojas que interpretarà *Boca d'infern*. En parlarem y li desitjem forsa sort y llores.

D'en Calvo a Madrit no se'n ha fet cap cas en cambi a Barcelona després d'una brillant campanya se li ha donat un banquet.

Es veritat que'n Calvo ha representat obres castellanès meritíssimes, però també es cert que ha fet *Hamlet amb latiguillos* y que a Catalunya tenim avuy actors superiors a ne'n Calvo als que no s'ha donat cap banquet.

Sort que la finalitat del banquet no era altre que la de donarli mercès per haver representat traduhint al castellà a Barcelona obres catalanes.

Aixó que ha servit de precedent, y proba n'es *La Reina joven* qu'ara'ns donen, no es mes, per part de'n Calvo, que un acte de cortesia, may acreedor a cap homenatge, però nosaltres som aixis humils de mena y tot lo foraster ens encanta.

Pera'l dia 6 d'Abril s'inaugurarà al Saló d'exposicions Esteve y Companyia una exposició de pinturas del jove artista en J. Castillo, essent oberta fins al dia 20, coïstán en el catàlech fins a una quarentena d'obres.

Dimars a la vetlla ala necrológica dedicada a l'epimi Maragall. Els disertants senyors Montoliu y Sr. Oliver foren molt aplaudits per sons treballs y molt especialment el senyor Oliver que donà lectura a un treball robust, hermosa página de crítica.

La Sra. Xirgu y el Sr. Gimenez en la lectura dels fragments de «Nausica» foren també molt aplaudits.

Catalunya Nova.—Diumenge, dia 7, a la vetlla, celebrarà el seu benefici el director del quadro dramàtic senyor Ricart Mallorquí, amb les obres *La pena de mort* y *Lo rapte de la Sabina*.

En parlarem extensament.

Havent rebut diferents lletres sobre nostre Concurs d'Elencs sollicitant major plàs pera adherir-sehi, s'ha discutit la conveniència de aquesta concessió entre'ls companys, y creyent atinades les observacions que se'ns fan, hem acordat perllongarlo a fi de que pugui concorrehi tothom qu'ho desitji, sense que'ns sigui inconvenient els contratemps que semblava ocasionar el poch temps que's donava, ja que moltes de nostres societats tenian confeccionats els programes del mes.

Aixis, s'acceptarán adhesions durant tot aquest mes, y esperem que aquesta nova serà ben rebuda per tots els que s'han interessat pel nostre Concurs.

Hem rebut les obres *Contra el destí*, drama d'amor en un acte d'en A. Calderer Morales, y *Oracions ferventes y Poemes de la terra y del mar*, del exquisit poeta P. Prat Gaballí.

Remerciém l'ofrena als seus autors y prometem ferne propera crítica.

De la lletra de convit pera'l recital de piano donat per en Blay Net amb motiu de la

obertura de l'exposició de pintures qu'en Rafael Benet celebrarà a can Pere Sabater, de Tarrassa, no pogueren ferne us, no per falta de voluntat, sinó per falta de temps per transportarnos a la volguda vila, mes amb tot n'hem fet encarregar, pera les notes de arts plàstiques, al nostre corresponsal pera que'ns remeti el concepte que de dita exposició 'n tinga format.

No obstant, agraïm senceraament al senyor Benet sa deferencia envers nosaltres.

Han sigut entregades a don Narcís Perbellí, director de l'Ateneu Obrer del III districte, per estrenar en el present mes d'Abril, les obres *Drama alegre*, diàlech festiu d'en E. Graells Castells; *El madrigal*, un acte romàntich de comedia, d'en Lluís Capdevila; *Cinisme*, drama en un acte d'en P. Torrent Ciurana, y el drama cultural en tres actes, original d'en Francesch Llèyxà, *Tenebres lluminoses*.

Reconegudes les firmes d'aquests novells autors, podem assegurar uns veritables èxits de totes elles.

Ho esperem amb ansia.

Per diumenge està anunciat, en l'Ateneu Obrer del II districte, el benefici dels senyors Pere Fàbregas y C. Gallifa amb les obres *Tenorios* y *El carro del vi*. Aquesta última, per deferencia als beneficiats, serà posada en escena pel renombrat primer actor y director senyor Artur Buxens.

Amb les simpaties amb que compten els senyors beneficiats, els hi augurèm un plé a vessar.

CORRESPONDENCIA

L. C. C.: Vostè demostra molt bones aptituds. No publicuem aquets *Recorts intims* perquè creyem que ho pot fer millor.

M. A. V.: Es poca cosa. J. M.: Lo mateix li dihem. V. T.: Es incorrecte.—Trini: Aprofitarem una de les corrandes si 'sn envia el el nom y cognom.